

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОКРЪЖЕН СЪД – ГР.ВИДИН

Съдия Диана Маринова: „ ... имам вяра в младите хора!“

Рубриката стартира със съдия Диана Маринова – дългогодишен граждански съдия, която от броени дни е пенсионер. Професионалната си кариера започва през февруари 1980 г. като стажант-съдия. Продължава като младши съдия, по-късно съдия-изпълнител, след което районен съдия по граждански дела. От 1991 години до месец юли 2020 г. е съдия в Окръжен съд-Видин. Така в края на професионалното си развитие може да се похвали с изумителните 40 /четиридесет/ години юридически стаж. Преди борени дни съдия Маринова се пенсионирана с най-високото отличие „личен почетен знак: първа степен – златен“ за проявен висок професионализъм, безупречно изпълнение на служебните си задължения и високи нравствени качества.

За дългия си път и **посланието**, което ще отправи към младите хора, към своите колеги и бъдещи такива, четете в следващите редове:

-Съдия Маринова, целият Ви професионален път минава в Съдебната палата. Какво ви мотивира да изберете правото за своя професия и защо?

-С много голямо желание съм започнала да уча право. В моето семейство и в моята фамилия не е имало юристи. Мен ме владееше още в по-детските години и много сигурно романтично си го представях. С огромно желание и мотивация започнах да го уча. **Не съм си и мислила за друга професия, не съжалявам нито за момент и до ден днешен, че съм я избрала, защото тя отговаря и на моя натюрел като личност, като човек.** Тя е призвание! Много е хубаво човек да работи професията, която обича. **Много е тежка, но като влезе човек навътре в нея, тя пък е и много интересна**, защото не се повтаря едно и също нещо, защото всеки казус е различен сам по себе си.

-Определят правото като „цяла вселена“. Какво е за Вас тази професия?

-Ако кажа, че тя е **целият ми живот**, ще излезе че нищо друго не съм правила! Всъщност съм успяла да изградя много хубаво семейство и имам и прекрасно дете, но професията е значела много за мен през целия ми живот и много всеотдайно съм я работила, защото тази професия само по този начин трябва да се работи, със много усилия. **Тя не е стационарна и като наука се развива непрекъснато, законодателството се развива,**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОКРЪЖЕН СЪД – ГР.ВИДИН

което означава, че и ти непрекъснато трябва да се развиваш. Тази професия те кара непрекъснато да си в кондиция и да се интересуваш. Има много голям напредък от тогава когато аз съм започнала да работя и към днешно време. Законодателството се разви много, почти всички обществени отношения са регулирани със закони и това предполага човек да се интересува, като прибавим самата практика, тълкувателните решения и постановления, които са задължителни за нас от Върховния касационен съд, става ясно че един **съдия трябва работи с много богата материя.**

-Преминали сте през „центрофугата“ на всички видове дела, в коя част на правото се чувствате в най-добре?

-Класическото гражданско право, облигационно, вещно, това е истинското право. Нямах обособена наука търговско право, когато учих в университета, нямаше и търговски закон. Тогава имаше предприятия регулирани с гражданските закони.

-Какви са основните качества, които трябва да притежава един съдия, за да упражнява своята професия?

-Човек първо трябва има голямо желание да я работи. В България от доста млада възраст започва да се упражнява тази професия. В други държави трябва първо квалификация, после работа като адвокат, прокурор и други части от правото, и вече на по-зряла възраст се става съдия. При нас от студентската скамейка, минаваш през изключително тежки изпити, за да влезеш в съдебната система. Така се случи и със мен! В Районен съд започнах като бракоразводен съдия, няха семейство още, незнаех какво представляват точно брачните отношения, много трудно ми беше, защото там няма толкова право, колкото житейска опитност и мъдрост. Решават се едни чисто човешки отношения, които не са толкова категорични и регулирани със закони, защото няма какво толкова правото да регулира в семейните отношения. **Тук с течение на работата ние ставане и психолози. Качествата, които трябва да развиеш са спокойствие и умереност в залата, да се държиш добре със страните, защото всеки е отишъл там да поднесе собствения си проблем, който има и го предоставя в ръцете на един арбитър. Тук Съдът трябва да вдъхва уважение, и да даде възможност на страните да изложат тезите си. Тези качества са задължителни, за да може да има и тежест институцията в залата, а с последвалия акт, с който съдията ще се произнесе да се вдъхне на хората, чувството за справедливо решаване на техния казус.**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОКРЪЖЕН СЪД – ГР.ВИДИН

-Има ли дела, които не са Ви давали покой?

-Различно е! Има дела, които се гледат много дълго време, но си изясняваш казуса бързо, а може нещо дребно на пръв поглед да те затрудни изключително много. Понякога, не може всички обществени отношения така да се обхванат, така че да са регулирани със закони, с нормативни актове и тук трябва се включи житейската мъдрост. Съдията е задължен, освен по доказателства и закони, да постанови акт и по справедливост.

-Говорейки за справедливост, имало ли е момент във Вашата практика Законът да диктува едно, а вътрешните Ви убеждения да измерват друга справедливост?

-Да, случва се! В Съда хората идват с чисто житейски за тях проблеми. Съдът е арбитър между две мнения, между две тези и тук бих казала, че напоследък много се акцентира обществото да изразява своето мнение по даден казус, който например току-що се е случил. Желанието на хората да са информирани, провокира и техните коментари . Лошото е, че те преценят нещата от чисто житейска гледна точка и затова ми се струва, че трябва да се наблегне върху образованието на младите. В училище не се изучават най-важните неща, които на хората после ще им трябва във живота, като например: институциите в България и тяхното предназначение. Трябва да са запознати защото хората, когато искат нещо от Съда и не го получат, си мислят че Съда нещо е направил. Например, за едно тежко пътнотранспортно произшествие, за съжаление приключило със смърт на един или по-вече лица, хората веднага казват „смърт“. В България няма смъртно наказание от 90-та година и никога не е било връщано, няма такова! За престъпление по непредпазливост, не можеш да осъдиш човек на смърт. Преди много години смъртното наказание беше само за умишлени престъпления, но сега няма такова наказание. Хората, незнаейки това имат други очаквания от Съда. Очаквания, които нямат нищо общо със решенията, които издава Съдът и тук се получава противоречие между работата на Съда и обществото. Хората искат справедливост, това е и основното задължение на Съда. **Справедливостта се получава тогава когато Съдът се позовава на доказателствата, на Закона и на задължителната практика, която има Върховният съд по даден казус, когато Съдът събере всичко това имаме предвидимото решение, това за което напоследък се говори, а именно предвидлив акт. Но за да има такъв акт и обществото трябва да знае, позовавайки се на Закона, какво да очаква от Съда, тогава вече се получава**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОКРЪЖЕН СЪД – ГР.ВИДИН

справедлив акт, защото той лесно може да се предвиди от това какъв е казуса, какви са доказателствата. Но доказателствата, които се съдържат в папките на делото не могат да се разнасят в обществото, защото се преценят по друг начин. Тук се намесва професионализмът и затова са предоставени тези казуси на професионалисти. Имаме обществен договор, който регулира човешките отношения със закони, и от тук нататък, трябва да се съобразиш със законите и с доказателствата най-вече.

-Какъв е най-тежкия, постановяван от Вас, съдебен акт през годините?

-Присъда с „Доживотен затвор“. Тежък беше случая. През 1997 г. имаше един кратък период, когато в закона нямаше „Доживотен затвор с право на замяна“, а само „Доживотен затвор“ и тогава няха друг избор. Човекът беше много млад, едно тежко убийство извършено в новогодишната нощ на съпругата, която е имала дете от предишен брак, и пред детето той я убива, в пияно състояние, разбира се! Нямах друг избор! Това наказание е изключително тежко! Преди години имаше молба от него, която насрочих за открито съдебно заседание, когато го докараха той беше абсолютно асоциален. Много е страшно това наказание за един човешки живот.

-Замислихте ли се: „Правилно ли постъпих?“

-Не! Нито за момент! Убийството беше изключително жестоко.

Този човек застава пред теб, който го съдиш, и той също е човек, ти свикваш със него и го гледаш два, три дни, защото наказателните дела, в зависимост от това колко свидетели има, може да се гледат и няколко дни. И той е човек, но като погледнеш албума, например, на съдебния лекар, или слушаш доказателствата, всичко става различно. Това е борбата на човешкото чувство към даден човек, с това, което ти трябва да извършиш като професионалист. Така се създава професионализмът, забравяш емоцията, за да можеш да си свършиш работата правилно. Така че, не можеш да имаш съмнения!

-Преминали сте през „центрофугата“ на всички видове дела, в коя част на правото се чувствате в най-добре?

-Класическото гражданско право, облигационно, вещно, това е истинското право. Нямаше обособена наука търговско право, когато учих в университета, нямаше и търговски закон. Тогава имаше предприятия регулирани с гражданските закони.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОКРЪЖЕН СЪД – ГР.ВИДИН

-На какво според Вас се дължи разколебаното обществено доверие в съдебната системата?

-Не може да се мери рейтинг на съд. Винаги едната страна ще излезе недоволна. Много е важно магистрата да не се поддава на влияние едната страна, за сметка на другата. Професионализъмът на Съда и нравственият критерий са най-важните качества тук. Начинът, по който си известен в обществото, се изразява и в друга плоскост, а именно в самия живот. **Трябва да живееш, така че да показваш своите качества, които ги проявяваш и в професията си.**

-В началото на разговора ни, споменахте че имате дъщеря. Насърчавахте ли я да поеме по Вашия път?

-Не, никога! Тя е друга душевност, друг натюрел, действително нямаше да и пасва такава професия. Тя е човек на творчеството и действително се насочи към дизайн и творческа дейност.

-Какво Ви вдъхновява извън работната среда?

-Много обичам да чета, всякаква литература, художествена, историческа литература. Обожавам романите за английската история и въобще романи на историческа тематика. Обичам да гледам научно популярни предавания. Такива неща много ме интересуват и много ме вълнуват. Например, наскоро един професор зададе въпрос, който аз си задавам цял живот: „Може ли вселената да няма край, след като всичко в природата има край?“ Обичам и да пътувам.

-Къде се чувствате най-добре?

-Домошар съм, обичам да съм си вкъщи. Чета! Обичам и да пътувам, но да е някъде където нещо ще видя, нещо ще науча като предварително се подготвям. Интересно ми е! Вълнувам се за историята на града, в който отивам. За мен плаж, слънце и море е хубаво, но като добавка, не като основа. Вълнувам се да ходя на исторически места.

-На финал, както споменах в началото на разговора ни, Вие сте отличена с възможно най-високото отличие „личен почетен знак: първа степен – златен“, защото през целия си професионален път сте проявявали не само висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения, но и изключителни нравствени и морални качества, мъдрост и човечност. Това ме кара да мисля, че Вие сте пример за подражание за всички Ваши колеги и бъдещи такива. В този ред на мисли: „Какво е Вашето послание към тях? Какво е Вашето послание и към всички млади

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ГР.ВИДИН

хора, които по един или друг начин се докосват до правораздавателната дейност?“

-Ще започна отзад напред ... имам наблюдение върху вашето поколение, поколението на моята дъщеря, което възприемам като изключително качествено поколение. Сегашното поколение, е доста разнородно и със различни стремежи, които изкривиха понятията, но мисля че има много качествени млади хора, които ще намерят верния път в живота. Наскоро гледах по телевизията **едни млади момчета и момичета, които силно ме впечатлиха, те се интересуваха от смисъла на реализация, на даване нещо на обществото, което е много важно. Това е и посланието: „Ти да дадеш нещо, не само да вземеш“.** За това имам вяра в младите хора!

Относно моите колеги, всички са с дългогодишен стаж и много професионално се отнасят към своите задължения. Да продължават все така! Тези, които тепърва навлизат, трябва да знаят, че **тази професия се работи много отговорно и професионално. Работата е много тежка и изисква наистина да си много всеотдаен, защото решаваш понякога и съдбите на хората, и това трябва да те държи непрекъснато в кондиция за отговорностите и задълженията, които изпълняваш.**

„Връзки с обществеността“

Т. Кръстева/ тел:094989725

os.press@abv.bg ,

acvidin.press@abv.bg